

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

2. nedeľa adventná: Kráľovstvo Božie prichádza (10. 12. 2017)

Jakub 5, 7-10

Tak buďte bratia trpezliví až do príchodu Pánovho. Ajhľa, roľník vyčkáva vzácnu úrodu zeme, trpezlivo ju vyčkáva, až sa jej dostane jesenného a jarného dažďa. Aj vy buďte trpezliví, vzmužte si srdcia, lebo sa priblížil Pánov príchod. Nežalujte, bratia, na seba navzájom, aby ste neboli súdení. Ajhľa, sudca stojí pred dvermi! Za vzor, ako znášať súženie a byť trpezlivým berte si, bratia, prorokov, ktorí hovorovali v mene Pánovom

Bratia a sestry

Pred týždňom sme si hovorili o skutočnosti, že Božie kráľovstvo skryte pôsobí medzi nami. Jeho hodnoty môžeme prežívať v spoločenstve veriacich ľudí. Biblia nám však ďalej hovorí o skutočnosti, že Pán Ježiš Kristus prišiel raz do Betlehemu a to je ten vianočný príbeh Jeho narodenia. Lenže ďalej sa píše aj o tom, že príde druhýkrát na túto zem, kedy sa celý svet a zem ako keby zvinie, zroluje ako zvitok starej knihy a nastane niečo nové: Nové nebesá a nová zem. Nikto však nevieme, kedy sa tak stane a my veriaci ľudia vlastne žijeme medzi 1. a 2. príchodom Ježiša Krista na túto zem. Počas svojho pozemského života povedal Pán Ježiš niekoľko podobenstiev, z ktorých vychádza jeden spoločný menovateľ, ktorými sú: bdelosť a trpezlivosť.

Apoštol Jakub nám to prízvukuje vo svojej epištole, ktorej časť sme dnes počuli: *Tak buďte bratia trpezliví až do príchodu Pánovho. Ajhľa, roľník vyčkáva vzácnu úrodu zeme, trpezlivo ju vyčkáva, až sa jej dostane jesenného a jarného dažďa. (7.v).*

Tento text Písma svätého nadväzuje na sociálnu nespravodlivosť, ktorú Jakub karhá v predchádzajúcich veršoch. Pokojne si doma prečítajte začiatok 5. kapitoly Jakubovej epištoly. Sú tam uvedené prísne slová odsúdenia na adresu lakomých boháčov, ktorí nevyplatili mzdu svojim zamestnancom. Jakub doslovne píše na adresu nespravodlivých boháčov: *Vaše bohatstvo zhnilo a vaše šatstvo zmlánavelo, vaše zlato a striebro zhrdzavelo a ich hrdza bude na svedectvo proti vám a zožerie vám telá ako oheň. (Jak 5, 2-3).*

Toto sú problémy ľudskej spoločnosti v každej dobe, aj tej našej. Možno niekto sa bude snažiť riešiť situáciu po svojom. Bojovať proti sociálnej nespravodlivosti vstupom do určitej politickej strany, do odborov a tak bojovať za svoje práva. Určite, aj to je riešenie, veď kresťan v každej pozícii a na každom mieste môže priniesť veľa dobrých myšlienok, ktoré sa zrealizujú.

Apoštol Jakub na adresu utláčaných pracovníkov hovorí: *Tak buďte bratia trpezliví až do príchodu Pánovho.* Ježišov 2. príchod na túto zem je pre ľudí veľkou nádejou, ktorá preruší všetky problémy, všetku sociálnu nespravodlivosť sveta. Dnes je Ježišov 2. príchod k nám ešte bližšie, ako bol napríklad pre našich predkov pred 50, či 100 rokmi. Udalosti na svetovej politickej scéne nám naznačujú, že tento čas sa stále viac približuje. Kedy to bude, nevieme. Môže to trvať kratšie alebo dlhšie obdobie. Lenže tu sa nám teraz podsúva otázka, či sme na tento Jeho 2. príchod pripravení. A ešte ďalšia otázka: Či sme ako Božie deti prijali Ježiša Krista do svojho srdca? Či Mu dávame prvé miesto v našom živote? Či sme sa vzdali tých vecí, ktoré nám bránia, brzdia poznať Ho celým srdcom?

Ak nie si si istý odpoveďami na tieto otázky, neváhaj ani minútu. Kľakni si doma vo svojej izbe a popros Pána Ježiša, aby vošiel do tvojho srdca. Aby sa stal Pánom tvojho života. Aby sa stal tým,

ktorý bude mať pri tebe rozhodujúce slovo a povedie ťa po svojej ceste životom. Povedz Mu, že chceš byť Jeho a poros Ho, aby ťa nikdy neopustil a aby sa stal aj tvojím Spasiteľom. Veď práve aj kvôli tebe sa narodil v Betleheme pred viac ako 2 000 rokmi.

Možno bratia a sestry, pri vyslobodení zo svojich pozemských trápení niekedy zabúdame na skutočnú nádheru z toho, že konečne tvárou v tvár uvidíme svojho Spasiteľa, ktorého zatiaľ poznáme iba z Biblie a je nám blízky každého dňa prostredníctvom Ducha Svätého. Jeho 2. príchod bude tým posledným rozdelením, ktoré oddelí verných od neverných, pravých od nepravých, ovce od kozlov.

Tak buďte bratia trpezliví až do príchodu Pánovho. Ajhľa, roľník vyčkáva vzácnu úrodu zeme, trpezlivo ju vyčkáva, až sa jej dostane jesenného a jarného dažďa. (7.v). Vzťah sejby a žatvy je v Biblii spomínaný na mnohých miestach. Poznáme to Pavlovo, čo si kto zaseje, to si aj bude žať. Jakub nás však na tomto mieste zameriava na čas, ktorý medzi sejbou a žatvou uplynie. Pokiaľ na jar zasejete semeno vo svojej záhradke, nejdete sa hneď na druhý deň pozrieť na svoju úrodu. Takto to skrátka nefunguje. Na druhý deň sa možno môžete ísť pozrieť na to, či ste dobre posadili, poriadne zahrnuli semienka. Alebo či vám záhradu nerozhrabali škodcovia, či vtáci vám nevyzobali posadené semienka. Buďte trpezliví, žatva raz príde. Lenže k tomu je potrebný dážď a veľa drobnej práce. Rastlinky treba okopávať, plieť burinu a vykonávať takú bežnú pravidelnú údržbu záhrady, či poľa.

Ten čas, kedy čakáme na úrodu, to je tá naša duchovná práca s ľuďmi, pokiaľ Pán Ježiš ešte druhýkrát neprišiel. Je dôležité zasievať už v našich rodinách semienka viery do srdc našich ratolestí, aby prirodzene rástli vo viere už od detstva. Aby pre ne bolo úplne bežné, že sa rodina zoberie v nedeľu do kostola, lebo tak je to správne. Je dobré, ak deti chodia na náboženstvo a na detskú besiedku, kde môžeme semienka viery zalievať vodou Božieho slova. Čo by sa stalo, ak by ste svoju záhradu nepolievali, alebo poliali ju raz za mesiac v takej páľave leta, ako bolo naposledy? A čo potom tí, ktorí odopierajú svojim deťom vlahu Božieho slova? Ako to semienko viery vyrastie?

Neskôr je dôležité, aby deti keď vyrastú, chodili aj na dorast a po confirmácii aj na mládež. Tam sa ich viera prehľbuje. Učia sa rozoznávať dobré od falošných ponúk sveta. Ich viera sa pleje, aby semeno viery mohlo správne rásť. Čo by sa stalo, ak by ste svoju záhradu celé leto nepleli? Čo by vám v nej vyrástlo? A čo tí, ktorí povedia: Naše deti nemusia chodiť ani na dorast, ani na mládež. Pán Ježiš hovorí v podobenstve, že starosti sveta udušia semienko viery a ono sa potom stratí.

Je dobré, ak chodievame ako dospelí pravidelne do kostola, kde naša viera dostáva stále hlbší rozmer. Ale je správne, ak si nájdeme v týždni čas aspoň na jednu biblickú skupinku, kde sa viera upevňuje a hnojí Božím slovom. Predstavte si, že by ste svoju záhradku nehnojili, aké veľké plodiny by vám v nej narástli? Ak nebudeme hnojiť svoju vieru Božím slovom, aké ovocie viery budeme niesť v našich životoch? Využívajme čas, aby sme boli pripravení na Ježišov 2. príchod.

Jakub ďalej píše: *Aj vy buďte trpezliví, vzmužte si srdcia, lebo sa priblížil Pánov príchod. (8. v.)* Tá naša netrpezlivosť sa môže prejaviť rôznymi spôsobmi. Niekedy môžeme byť netrpezlivými, že koľko úsilia vydávame na duchovnú prácu s ľuďmi a neprichádzajú veľké veci. Niekedy si ľudia povzdychnú a povedia: „Keby sa tak zopakovali druhé Letnice, kedy sa na Petrovo kázanie v Jeruzaleme obrátilo ku Kristovi 3 000 ľudí.“ Pozrime sa však do biblickej knihy Skutkov apoštolov. Vidíme v nej, že ani veľký misionár apoštol Pavel nebol vždy úspešný na prvýkrát. Na mnohých miestach duchovne zápasil niekoľko rokov, až vznikol cirkevný zbor, ktorý následne budoval. Tá úroda prišla často až oveľa neskôr. Pavel na jednom mieste o tom hovorí, že on duchovne sadil, Apolo jeho spolupracovník ktorý po ňom prevzal úlohu duchovne zalieval, ale Pán Boh dal vzrast a priniesol po čase samotnú duchovnú úrodu. Martin Luther v tejto súvislosti raz povedal: „My predsa nie sme tými, ktorí by dokázali zachovať našu cirkev. Neboli to ani naši predkovia. Naši potomkovia to rovnako nebudú. Ale bol, je a bude to Ten, ktorý hovorí: *Ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.*“

Slovo posilniť si srdcia znamená v preklade z gréčtiny doslovne upevniť si, stabilizovať si svoje srdcia. Inými slovami to znamená, aby sme sa nenechali vyviesť z rovnováhy. Budte zakotvení v tom, čo ste od Boha prežili.

Niekedy sa nám v živote môže stať, že sme unavení v našom duchovnom živote. Nevieť, či je to však únava z dlhého čakania na Kristov príchod, alebo je to únava z duchovnej práce. Niekedy sa kresťania môžu duchovne vyčerpať pri vzájomných sporoch, ktoré medzi sebou vedú. Ten je taký a onaký. Ten to myslel úplne inak, ako to povedal a podobne. To sú také žabomyšie vojny, ktoré nikde nevedú. Ľudia sa tým iba unavia, znechutia a k ničomu dobrému to nevedie. Jakub si takéto niečo medzi veriacimi vo svojej dobe tiež všimol a preto píše: *Nežalujte, bratia, na seba navzájom, aby ste neboli súdení. Ajhľa, sudca stojí predo dvermi! (9. v.).*

Apoštol Jakub ďalej pokračuje slovami: *Za vzor, ako znášať súženia a byť trpezlivým berte si, bratia, prorokov, ktorí hovorievali v mene Pánovom (10.v.).* Proroci sú ukázkovým príkladom veľkej trpezlivosti. Ľudia veľmi nechceli počuť Božie prikázania a hlavne neradi počúvali slovo Božie. Preto sa stávalo, že prorok si vytrpel od ľudí to svoje.

Je preto dôležité, aby nás aj v dnešnej dobe bolo poznať po Božom slove. Aj keď to mnohým pili uši a najradšej by Boží hlas udusili, my sa nesmieme nechať znechutiť. Treba, aby nás bolo poznať v tomto svete po Biblii, ktorú čítame, rozoberáme, vykladáme a prinášame tomuto svetu dôrazy evanjelia. My sme podľa Ježišových slov pre tento svet potrební ako soľ. Domáce gazdinky veľmi dobre vedia, čo sa stane, keď sa jedlo nedosolí, alebo vôbec neposolí. Nemá chuť, aj keby bolo pripravené s čo najväčšou láskou. Preto jasné biblické princípy musia zaznievať aj tomuto svetu. A kto iný im ich prinesie, ako my kresťania?

Dokážeme to však iba vtedy, keď sa budeme pravidelne starať o svoj duchovný život s Bohom. Záhradu svojho srdca všetkými spôsobmi polievať, okopávať, plieť - skrátka starať sa o svoj vzťah s Bohom. Takto budeme najlepšie pripravení aj na stretnutie s prichádzajúcim Pánom Ježišom Kristom.

Na záver by som chcel v tejto súvislosti prečítať jednu báseň, ktorá odzrkadľuje túžbu jednoduchého kresťana. Napísal ju Milan Jurčo a nesie jednoduchý názov „NIE“

Nie!

Tisíckrát nie!

Nám nezvoní umieračik!

Nám zvoní na ráno,

nám zvoní na vzkriesenie života!

Aj keby pokušiteľ

prvý,

druhý,

sedemdesiaty šiesty raz

tvoju vôľu nalomil,

povstaň, mládenec,

sedemdesiaty siedmy raz

a poď ku prameňu sily -

pod kríž Golgoty.

Nie!

Tisíckrát nie!

Tebe umieračik nezvoní.

Tebe,

veriace dievča,

zvoní na nebeskú nádej,
zvoní na život,
na krásu duše,
na radosť zo spasenia.
Počuješ?
Zvoní na príchod Ženícha.
Vstaň a bež Mu v ústrety!
Nie!
Tisíckrát nie!
Veriacim umieračik nezvoní!
Veriaci sú oči Hospodinove na zemi,
Jeho ruky,
Jeho vôľa,
Jeho svetlo,
Jeho dlaň.
Veriaci nemôžu zradiť,
nemôžu,
či by veriaci mohli
do blata sveta zahodiť
ten Golgotský kríž?
Nie!
Tisíckrát nie!
Ani veriaci tejto doby
nezradia svoje spasenie!
Otče náš,
ktorý si na nebesiach,
Tvoja je vôľa,
aby sme aj dnes žili
a evanjelium niesli
medzi pohanov sveta.
Tvoja je vôľa,
aby sme vedeli slobodne súhlasiť
i slobodne povedať
nie.
Aby si Ty raz na večnosti
mohol o našom živote
povedať svoje
milostivé, láskyplné
áno.